

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

læg til Loven af 1932, hvor det bestemtes, at Vægtafgiften skulde være den samme for alle Motorkøretøjer, uanset om der til Drivkraft anvendes Benzin eller ikke. Denne Bestemmelse har siden været gældende og foreslaas nu fortsat at skulle have Gyldighed til Udgangen af Marts 1946, idet de Forhold, der har begrundet denne Afgiftsbestemmelse, til Dels maa siges at være til Stede endnu.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Erstatning til Besættelsestidens Ofre.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1441; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1368).

Sagen sattes til Forhandling.

Holger Larsen (Odense A.): Til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag om Erstatning til Besættelsestidens Ofre kan jeg tilsige mit Partis Medvirken.

Der har jo i Dagspressen flere Gange været skrevet om den Erstatningslov, der skulde komme. Der er ogsaa skrevet og talt om Erstatningsbeløb, hvis Størrelse laa adskillige Gange over det, der foreslaas i dette Lovforslag. Jeg ved ikke, hvor meget der har været om disse forskellige Forlydender, men saaledes som Forslaget nu foreligger for Rigsdagen, gives der Erstatning og økonomisk Hjælp til de forskellige Kategorier af Medborgere, som Forslaget tager Sigte paa, paa en saadan Maade, at de endelige Udgifter holdes inden for Rammer, der kan forsvares.

Jeg ved ikke, om den højtærede Minister har kunnet fremskynde dette Forslag mere, end Tilfældet har været, men jeg udtrykker min Beklagelse over, at Forslaget først forelægges for Rigsdagen faa Dage før Samlingens Udløb, saaledes at der kun gives Rigsdagen ganske kort Tid til Gennemdrøftelse af dette omfattende Forslag med dets ikke mindre end 71 Paragraffer.

Besættelsestidens 5 onde Aar har efterladt mange bitre Minder og Lidelser i

vort Folk. Bitrest er Minderne, haardest Lidelserne hos dem, der blev berørt af Besættelsesmagts Forfølgelse og Brutalitet. Fra Besættelsestidens første Dage tog Flertallet af Danmarks Befolkning Afstand fra de nazistiske Undertrykkere. Selv om disse forsøgte sig baade med Smiger og Brutalitet for at vinde Danmark for Nazismen, saa blev det aldrig mere end en lille Kreds af den danske Befolkning de vandt for deres nazistiske Ideologi. Den Kulde, som Tyskerne mødte overalt hos det store Flertal af Befolkningen, det danske Folks enstemmige Afvisning af Nazismen, som klarest kom til Udtryk ved det sidst afholdte Folketingsvalg i Foraaret 1943, har haft den største Betydning for den aktive Modstand, den, der af Frihedskæmperne blev ført mod Besættelsesmagten. Selv om det var en forholdsvis lille Kreds af Befolkningen, der var aktive Frihedskæmpere, saa kunde disse støtte sig til hele Befolkningen og regne med at blive holdt skjult og hjulpet, hvis de var ude for Forfølgelse fra Besættelsesmagts Side. De Mænd og Kvinder, der uden Hensyn til Risikoen satte Livet ind i Kampen mod de tyske Undertrykkere, hvad enten det var som aktive Sabotører eller som Deltagere i den Hær, der stod frem af Jorden efter den 5. Maj, har den danske Stat en naturlig Pligt til at hjælpe, hvis de er gaaet ud af denne Kamp som Invalid, ligesom det maa være en Pligt at sørge økonomisk for efterladte efter dem, der faldt i Frihedskampen.

Det er da ogsaa denne Kreds af Personer, som Forslaget først og fremmest maa tage Sigte paa, men Tyskernes Brutalitet og Overgreb indskrænkede sig ikke til at være vendt mod Frihedskæmperne. Mange blev paa Grund af deres nationale eller politiske Indstilling eller paa Grund af Afstamning eller — som Politiet og Grænsegendarmeriet — paa Grund af deres tjenstlige Stilling berøvet deres Frihed her i Landet og senere i stort Tal deporteret til tyske Koncentrationslejre. Mange Danske satte Livet til nede i det Helvede, som disse Lejre var, atter andre kom hjem lidende af alvorlige Sygdomme. Ogsaa disse Tilfælde tager Lovforslaget Sigte paa, tager Sigte paa at bringe den fremtidige Hjælp ind under faste Rammer.

I de sidste Aar af Besættelsen, hvor Kampen mod Tyskerne blev mere og mere bitter, hvor Frihedsbevægelsen gik over til Likvidering af Stikkere, blev Danmark Gang paa Gang opkræmt af de mest afskyelige Gengældelsesaktioner med Mord paa gan-